Môžu mRNA vakcíny natrvalo zmeniť DNA? Najnovší výskum ukazuje, že áno

- CZ24 News | 21. dubna 2021



USA: Na univerzitách Harvard a MIT vedci realizovali výskum RNA koronavírusu, ktorý dáva odpoveď na to, ako mRNA vakcíny môžu navždy zmeniť genetický kód DNA – ich zistenia intepretuje biochemik a molekulárny biológ Dr. Doug Corringan, PhD z Inštitútu polymolekulárneho zdravia.

V decembri bola publikovaná štúdia vedcov z Harvardu a MIT o SARS-CoV-2, ktorá odhaľuje, ako funguje RNA koronavírusu. Ich výskum bol reakciou na nedostatok pochopenia toho, ako je možné, že toľko ľudí je pozitívnych na PCR testoch ešte dlho po tom, čo ochorenie prekonali. Zistili následovne: RNA koronavírusu *„môže byť spätne prepísaná v ľudských bunkách“* a *„tieto DNA sekvencie môžu byť integrované do genómu buniek a následne sa z nich prepisujú“* – čomu sa hovorí retro-integrácia.

Telo vytvára – prepisuje mRNA z DNA v jadre buniek

Za normálnych okolností telo vytvára – prepisuje mRNA z DNA v jadre buniek. mRNA potom putuje von z jadra do cytoplazmy, kde podáva inštrukcie o tom, aké treba vytvárať bielkoviny. Čo robí mRNA vakcína? Tá vysiela chemicky syntetizovanú mRNA priamo do cytoplazmy, aby tam spustila tvorbu bielkovín so spajkami podobnými tým, ktoré má koronavírus. Podľa Centra pre prevenciu a kontrolu chorôb či v USA alebo v EÚ mRNA vakcíny skončia len pri tejto inštrukcii a nijako neovplyvňujú našu DNA. Tvrdia, že mRNA nemôže vstúpiť do jadra a že sa jej telo zbaví rýchlo po tom, čo skončila jej úloha zadávania inštrukcií.

Podľa Dr. Dough Corrigana sa to dnes prezentuje ako „biologická dogma“. Podľa neho štúdia z Harvardu a MIT rozbíja túto dogmu. Ešte pred publikovaním výsledkov tohto výskumu Corrigan

publikoval na svojom vedeckom blogu o možnom mechanizme ako môžu mRNA vakcíny spustiť podobný fenomén ako je retrointegrácia. Po publikovaní štúdie napísal ďalší, v ktorom interpretuje výsledky výskumu MIT a Harvardu. Netvrdí, že RNA z vakcín sa bude nevyhnutne správať ako RNA koronavírusu a teda zmení DNA, ale poukazuje na možnosť, ktorá existuje, dokonca je vysoko pravdepodobná.

Ako vyplýva z názvu „spätný prepis“ (reverzná transkripcia) znamená, že prepis z DNA do mRNA nie je vždy jednosmerný. Enzýmy nazvané spätná transkriptáza môžu zmeniť aj RNA na DNA, umožňujúc integráciu RNA do DNA. Genetici udávajú, že až viac ako 40% genómu cicavcov je výsledkom spätného prepisu. To naznačuje aj Harvard-MIT výskum, že enzýmy spätnej transkriptázy môžu spôsobiť spätný prepis RNA koronavírusu a zabudovať ho do ľudského genómu.

Vedci chcú viac výskumu v tejto oblasti, nakoľko vidia nebezpečenstvo, že v závislosti od zdravia jednotlivca tieto virálne fragmenty môžu spustiť vážne imunitné reakcie, ako napr. Cytokínová búrka alebo autoimúnne reakcie. Corrigan poukazuje na to, že proces retrointegrácie nie je neznámy pre oblasť molekulárnej biológie. Stále ostáva neznámym faktom, ako dlho budú bunky inštruované vyrábať spajkový proteín.

Zvyčajne je RNA veľmi nestabilná molekula

Zvyčajne je RNA veľmi nestabilná molekula. Vyznačuje sa zraniteľnosťou u všetkých živých organizmov či rastlín, baktérií, vírusov alebo človeka. Ale syntetická mRNA je niečo iné. Vlastne, to že vedci ostránili desaťročie trvajúci problém pri mRNA vakcíne, znamená, že sa im podarilo chemicky zmeniť mRNA, aby sa zvýšila jej stabilita a životnosť. To znamená, že zostane v bunkách oveľa dlhšie ako virálna RNA alebo RNA, ktorú produkujú normálne naše bunky. Preto je na mieste špekulovať, že táto v bunkách pretrvávajúca RNA sa môže ľahko prepisovať spätne a integrovať do DNA.

Corrigan verí, že po tomto in vitro experimente je potrebné preskúmať tieto medzery poznania a bunkové procesy aj v reálnom živote a nie odmietnuť obavy z retro-integrácie ako konšpiračné teórie. Dnes je možné sa na to pozrieť aj vďaka novým technológiam ako je laboratórna technika Southern blot či sekvencovanie DNA. Výrobcovia vakcín zvyčajne neskúmajú dopad vakcín na epigenetiku, na karcinogenitu ako aj na plodnosť, tak je to aj pri týchto nových genetických vakcínach, ktoré sú stále v experimentálnom štádiu. Dokonca preto, aby sa tieto genové terapie mohli prezentovať ako vakcíny, v USA bolo potrebné zmeniť definíciu vakcín v legislatívach viacerých štátov.

AUTOR: Ing. Jana Ray Tutková, M. A. je ekonómka s postgraduálom z európskej politiky, ktorá vedie Centrum pre bioetickú reformu

Zdroj: https://zemavek.sk/